

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/884/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114209349
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114209349.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: BECK FINANC, s.r.o., so sídlom Rožňavská 1, 831 04 Bratislava, IČO: 35 830 522, právne zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ A BOHUNICKÝ, s.r.o., so sídlom Lermontovova 18, 811 05 Bratislava, proti žalovanej: Q. E., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, v konaní o zaplatenie 166,40 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/114/2014-28 zo dňa 21. júla 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 8C/114/2014-28 zo dňa 21.07.2014 zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 166,40 Eur s príslušenstvom. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca podanou žalobou sa domáhal žalovanej sumy s príslušenstvom na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 27.06.2007 uzatvoril so žalovanou Nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej veci č. 17005891 (ďalej len „predmetná zmluva“) za objednaný a riadne prevzatý tovar, za ktorý mala žalovaná zaplatiť 176,36 Eur. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť prvú splátku vo výške 66,39 Eur a zvyšnú časť v 6 mesačných splátkach splácať vo výške 16,70 Eur počnúc 27.07.2007. No žalovaná dňa 27.06.2007 uhradila 9,96 Eur a zvyšnú sumu vo výške 166,40 Eur neuhradila. Podľa čl. II b. 8 Zmluvy sa žalobca domáha aj zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne do zaplatenia, ako aj zákonného úroku z omeškania z jednotlivých splátok.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázané, že dňa 27.06.2007 uzatvoril žalobca so žalovanou Nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej veci č. 17005891, ktorej predmetom bol tovar - hrniec, porcelánová bábika a taška spolu (s uvedenou cenou 7.990,00 Sk a uvedenou zľavou 3.000,00 Sk) v cene 4.990,00 Sk (165,66 Eur), ktorý mala žalovaná zaplatiť zálohou vo výške 300,00 Sk (9,96 Eur) na mieste, mimoriadnou splátkou vo výške 2.000,0 Sk (66,39 Eur) do 7 dní, pričom zostatok ceny 2.690,00 Sk s finančným navýšením 323,00 Sk (cena celkom 5.313,00 Sk, zostávajúca cena „nájomného“ 3.013,00 Sk) mala žalovaná splatiť v ďalších 6 splátkach jednotlivo vo výške 502,00 Sk (16,66 Eur). Podľa čl. III ods. 1 predmetnej zmluvy (čl. II b. 8 neexistuje) pre prípad omeškania s platením nájomného alebo jeho časti mal prenajímateľ právo na zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne do zaplatenia.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného od 01.05.2014, keď prihladol na charakter premlčaného práva podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka aj bez námietky premlčania zo strany žalovanej. Poukázal na to, že právo žalobcu spočívalo v práve na zaplatenie sumy z predmetnej „nájomnej zmluvy s následnou kúpou prenajatej veci“ podľa skutkovej koncepcie žalobu ako podnikajúceho dodávateľa vystupujúceho voči nepodnikajúcej žalovanej ako spotrebiteľke. Tohto práva sa bolo možné domáhať v celom rozsahu po splatnosti poslednej takto dojednanej splátky 28.12.2007, pravidelná premlčacia doba uplynula dňa 28.12.2010, teda v čase začatia tohto konania podaním žaloby na súde, ktorá bola podaná 14.03.2014, už bolo právo žalobcu premlčané. Zároveň súd prvého stupňa poznamenal, že si je vedomý skutočnosti, že ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. nadobudlo účinnosť 01.05.2014, teda nemohlo byť dôvodom akejkoľvek úpravy predchádzajúceho správania žalobcu, ktorý v predchádzajúcom období mal právo uplatniť si pohľadávku na súde s nádejou na úspech vo veci samej. Súd prvého stupňa si je zároveň vedomý, že uvedené ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. nemá zakotvené prechodné ustanovenie (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 01.05.2014 sa zaoberá výhradne iným ustanovením zákona - § 5a). Lenže obsah citovaného ust. § 5b je materiálnou ochranou spotrebiteľov zo zákona, ktorý má kombinovanú povahu, hmotnoprávnu v zmysle oslabenia práva veriteľa pre prípad uplynutia premlčacej doby a zároveň procesnoprávnu povahu, ktorá v pravidelnom prípade spočíva v realizácii práva účastníka podať námietku premlčania a tento postup upravuje činnosť súdu tak, že mu bráni priznať premlčané právo. Po zakotvení tohto ustanovenia do nášho právneho poriadku za účelom materiálnej ochrany spotrebiteľov sú v tomto zmysle spotrebiteľa chránení nielen vo vzťahu k hmotným právam viažucim sa na hmotnoprávny vzťah, do ktorého ako spotrebiteľa vstúpili, ale aj vo vzťahu k ich procesnoprávnym právam, ktoré ako pasívnejší účastníci právneho vzťahu využívajú spravidla v obmedzenej miere, t.j. procesne, je podľa názoru prvostupňového súdu možné postupovať s predpokladom, ako by spotrebiteľ námietku premlčania podal. Na základe takto posúdenej povahy uvedeného ustanovenia súd prvého stupňa sa priklonil k uplatneniu tohto ustanovenia na prejednávany spor a toto sa stalo prekážkou priznania práva žalobcu, a preto súd žalobu zamietol. Aj keď konštatovanie premlčaného práva je systematicky prednostné pred akýmkoľvek ďalším meritórnym odôvodnením súdneho rozhodnutia, súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že na prejednávany spor je na mieste zodpovedne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o prejave vôle a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v rámci ktorých je možné ustáliť podľa § 7, § 8 zákona č. 250/2007 Z. z., že išlo o predaj na prezentačnej akcii, teda v prostredí, ktoré vytvára priestorové a časové obmedzenia pri rozhodovaní sa spotrebiteľa o samotnej transakcii. Preto podľa názoru prvostupňového súdu nie je spravodlivé prejav vôle spotrebiteľa hodnotiť ako uzatvorenie dvoch zmlúv - nájomnej a kúpnej popri sebe, ale vzhľadom na charakter nadobudnuté vlastníctvo k predmetu zmluvy iba ako uzatvorenej kúpnej zmluvy s výhradou vlastníctva podľa ust. § 601 Občianskeho zákonníka. Navyše podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ide o spor spotrebiteľského charakteru na základe zmluvy predloženej zo strany žalobcu ako podnikajúceho dodávateľa žalovanej ako nepodnikajúcej spotrebiteľke. V tejto súvislosti sú predmetom materiálneho prieskumu zmluvné podmienky z hľadiska ich prijateľnosti, podľa názoru prvostupňového súdu prednostne, konkrétne zmluvná pokuta, ktorá podľa skutkovej koncepcie žalobcu mala narastať v čase. Osobitne, pokiaľ došlo k odloženej platbe, ide o formu poskytnutia spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 258/2001 Z. z. účinného do 10.06.2010, u ktorého je veriteľom zakotvený náklad úveru spočívajúci k navýšeniu povinnosti dlžníka nad rámec pôvodnej ceny tovaru, ktorá bola dlžníkovi oznámená ako hlavná náležitosť zmluvy, okrem iného s povinnosťou veriteľa riadne informovať o ročnej percentuálnej miere nákladov takéhoto úveru. Súd prvého stupňa zároveň konštatoval, že žalovaná nepodala písomnú reklamáciu podľa ust. § 619 a nasl. Občianskeho zákonníka.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že súd v rozsudku zamietol uplatnenie právneho nároku žalobcu, pričom po odôvodnení odkazoval na schválený právny predpis zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom poukázal na čl. VIII ods. 12 uvedeného zákona, ktorý novelizuje zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb.. Uvedené ustanovenie do tohto zákona vkladá § 5b, no podľa odvolateľa predmetné konanie je súdnym konaním, na ktoré sa nemôže vzťahovať uvedené novelizujúce ustanovenie, pretože spätná účinnosť právnych noriem je prípustná iba v prípadoch, kedy zákon takú spätnú účinnosť

predpokladá. Preto podľa odvolateľa ust. § 5b nemôže mať žiadnu hmotnoprávnu povahu, nakoľko neupravuje právny inštitút premlčania, podmienky jeho vzniku a ani jeho právne účinky. § 5b má výlučne procesnoprávnu povahu, nakoľko iba upravuje postup súdu pri explicitne určených prípadoch premlčania. Navrhol preto napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd si osvojil skutkové zistenia okresného súdu, oboznámil sa s obsahom spisu, všetkými podaniami predloženými účastníkmi konania a po preskúmaní dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa. Stotožnil sa s jeho dôkazmi uvedenými v rozhodnutí a jeho rozhodnutie za daných okolností považoval za správne a na tieto dôvody odvolací súd odkazuje. Okresný súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodujúcich skutočností a mal spoľahlivé a dostatočné poklady pre správne rozhodnutie vo veci, keď rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a rozsudok je odôvodnený v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., ktoré odôvodnenie je presvedčivé a je z neho dostatočne zrejmé, na základe akých preukázaných dôkazov okresný súd vo veci rozhodol a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, v ktorých nezistil pochybenie, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

Odvolateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, a preto mu postupom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešná bola žalovaná, ktorej v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté, že sa žalovanej náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.